

Malby v hostinci U Sirotků

Jára Cimrman

JAROSLAV WEIGEL

Při restaurování nástěnných nápisů jsme se teoreticky opírali o studii akademika Šmejdila "Tajemství jeskyně Altamira". Použité vybavení : hloubkový izotopový detektor, 4 škrabky, smeták a lopatka. Dotazem u vedoucího provozovny - mimochodem vnuka původního majitele - jsme zjistili, že lokál bylo zvykem malovat obvykle jednou za dva roky. Důležité však bylo, zda se stěny před malováním škrabaly. Poslechněte si co nám o tom vedoucí provozovny pan Rudolf Sirotek řekl : (nahrávka : "Ne."). Ano. Z těchto uvedených skutečností jsme usoudili, že se nápisy z roku 1904 nacházejí mezi 34. a 37. vrstvou. Pro první sondu jsme si vybrali místo nade dveřmi. Jak jsme pronikali škrabkami do hloubky, uvědomovali jsme si, že vlastně ryjeme do historie. Postupně se před našimi zraky střídaly malířské techniky i dobové styly. Po odstranění svrchního okru jsme narazili na "brusel", jehož odvážné diagonální blesky se propily i do spodních vrstev porevolučních optimistických válečků. Následovaly špatně klížené barvy 2. světové války a pod nimi jsme narazili na malbu z roku 1938, kdy místní henleinovci na počest paktu se slovenskými klerofašisty prosadily místo vápna hlinku. Dál jsme odloupali řadu nátěrů předválečných, dokumentujících, jak hostinský měnil barvu podle momentálních výsledků volebního boje. Mezi nimi kladly největší odpor čtyři brčálově zelené agrární vrstvy. Odhalili jsme i čistě bílou malbu z roku 1930, kdy se U Sirotků sešla bouřlivá schůze stávkujících textiláků, a kdy lokál vybílilo četnictvo. Když jsme sloupili jásavý červenomodrobílý nátěr z roku 1918 a zaznamenali dvě chybějící vrstvy první světové války, kdy se v hostinci nemalovalo, narazili jsme na krásné secesní šablony. A to už jsme museli postupovat s nejvyšší opatrností, neboť zde se již mohli nalézat hledané Cimrmannovi nápisy. A skutečně. Byla to vrstva 36. Šlo o bílý vápenný podklad, na kterém byla Cimrmannova tužka dobře čitelná. První odhalený nápis nade dveřmi zněl : "Do hospody s umytýma nohama". Na stěnách hostinské místnosti jsme odkryli celkem osm Cimrmannových nápisů. Seřadili jsme je tak, jak je Cimrman v průběhu večera pravděpodobně psal.

Za první půllitr věnoval Cimrman hostinskému tento nápis :

"Lepší pivo v žaludku
nežli voda na plicích."

Druhé dvojverší upomíná patrně na bankrot správce liptákovské k ampeličky Jaroslava Rychtaříka :

"Varuj se hazardu
vzpomeň si na Jardu !"

Třetí pivo vypil Cimrmann za epigram :

"Nechodte na dvorek
vzadu je záchodek."

Čtvrté pivo ho inspirovalo k nápisu:

"Sirotek je naše máma."

Bohužel nějaký vandal k tomu připsal :

"Sirotková je náš táta."

Páté pivo :

"Nový York a Liptákov -
- mé obce nejmilejší."

Šesté pivo (to je nápis, který už známe) :

"Do hospody s umytýma nohama."

Sedmý pulitr:

"Teplé pivo je horší
než studená Němka."

Po osmém pivě napsal Cimrmann už jen :

"Chlast - slast."

Tím - vážení přátelé - nápisy končí. Umělec již zřejmě cítil, že
e dovršil svou míru.